

AFGØRELSE

(Naturgasforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	Energi Viborg A/S og Gasgruppen (Akzo Nobel Salt, Brdr. Hartmann, Cheminova, CP Kelco samt Hjørring, Silkeborg, Sønderborg og Viborg kraftvarmeværker) over
AFGØRELSE FRA OM	Energitilsynet af 26. juni 2006 Gasgruppens klage over tarifferne for distribution af naturgas

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

NÆVNETS SAMMEN- SÆTNING I SAGEN	Nænsformand, dommer Poul K. Egan Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen Professor, dr.jur. Jens Fejø Civilingeniør Jens Packness Direktør Povl Asserhøj
--	---

NÆVNETS AFGØRELSE	Energitilsynets afgørelse af 26. juni 2006 stadfæstes.
------------------------------	--

Ved e-mail af 11. juli 2006 har Thorkild Christensen, SRC International A/S, på vegne af Energi Viborg A/S og Gasgruppen (Akzo Nobel Salt, Brdr. Hartmann, Cheminova, CP Kelco samt Hjørring, Silkeborg, Sønderborg og Viborg kraftvarmeværker) påklaget Energitilsynets afgørelse af 26. juni 2006 vedrørende godkendelse af HNG/Midt-Nords og DONGs tariffer for distribution af naturgas.

Sagens problemstilling

Klagerne ønsker, at Energiklagenævnet pålægger Energitilsynet at tage sin afgørelse af 26. juni 2006 om godkendelse af HNG/Midt-Nords og DONGs tariffer for distribution af naturgas op til fornyet behandling, idet klagerne mener, at tarifferne ikke er fastsat efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til, og dermed er i strid med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2.

Klagerne ønsker videre, at Energitilsynet inddrager Gasgruppens analyse af 4. oktober 2005 af "Distributionstarif for naturgas" i behandlingen af sagen.

Den påklagede afgørelse

Af Energitilsynets afgørelse af 26. juni 2006 fremgår bl.a. følgende:

"[...]

40. Det meddeles Gasgruppen, at Energitilsynet ikke kan tage Gasgruppens klage over HNG/Midt-Nords distributionstariffer til følge.

41. Tilsynet lægger herved vægt på, at HNG/Midt-Nords og DONGs gældende metoder for fastsættelse af distributionstariffer ikke er i strid med kravene i NGFL.

42. I relation til de konkrete tariffer lægger Energitilsynet vægt på, at HNG/Midt-Nords og DONGs tariffer er fastsat uafhængigt af transportafstand (frimærkeprincippet), at tarifferne er rimelige, objektive og ikke-diskriminerende og dækker de direkte henførbare omkostninger for de enkelte brugere samt at inddragelsen af naturgassens konkurrencemæssige stilling ikke er i strid med NGFL.

"[...]"

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

Side 2 af 13

Energitilsynets afgørelse er vedlagt som **bilag 1**.

Klagen til Energiklagenævnet

Klagen af 11. juli 2006 er præiseret af klagerne ved brev af 27. september 2006. Af klagen fremgår bl.a. følgende:

"[...]

Gasgruppen klager hermed over Energitilsynets afgørelse og anmoder Energiklagenævnet om at pålægge Energitilsynet:

a) at tage sagen op til fornyet behandling, da Energitilsynets beslutning blev taget på et efter vores opfattelse mangelfuldt og fejlagtigt grundlag;

b) at behandle sagen med henblik på, at distributionstariffen kommer til at stå i et rimeligt og ikke-diskriminerende forhold til samtlige de omkostninger (direkte henførbare såvel som ikke-direkte henførbare), som brugerne af nettet giver anledning til, således at tariffen opfylder kravene opstillet i naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2; samt

- c) at inddrage Gasgruppens analyse af distributionstariffen i behandlingen af sagen, således at der tages hensyn til vores begrundelse for klagen i afgørelsen af klagen.

[...]"

Klagen af 11. juli 2006 er vedlagt denne afgørelse som **bilag 2**.

Udover klagen er klagerne fremkommet med en uddybning af klagen af 27. september 2006 samt fremkommet med bemærkninger til sagen ved breve af 13. december 2006 og 28. februar 2007. Energiklagenævnet har endvidere fra klagerne modtaget rapporten "Distributionstarif for Naturgas", rev. 5. august 2005, som en integreret del af klagen.

Til støtte for klagen gør klagerne navnlig gældende:

For så vidt angår spørgsmålet om Energitilsynets beføjelser,

at Energitilsynet ikke kun har beføjelser til at godkende distributionsselskabernes metoder og betingelser ved fastsættelse af distributionstariffer samt vurdere rimeligheden heraf, men tillige har hjemmel til nærmere at fastsætte distributionsselskabernes metoder for tarifiering i den forstand, at Energitilsynet efter naturgasforsyningslovens § 41 kan give påbud om ændring af priser og betingelser såfremt disse er fastsat i strid med naturgasforsyningslovens bestemmelser, herunder i strid med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, samt fastsætte krav om, at tarifferne skal indeholde fx et abonnementsbidrag.

For så vidt angår fastsættelse af distributionstariffer,

at naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, om at distributionstarifferne skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til, betyder,

- at tariffen skal være enkel og håndterbar, hvilket betyder at den skal bestå af et begrænset antal trin, som eksempelvis en bloktarif med 7-8 satser for et tilsvarende antal grupper fordelt på forbrug,
- at tariffen ikke må krydssubsidiere en gruppe på bekostning af en anden, og
- at satsen på hvert enkelt trin i bloktariffen skal stå i et rimeligt forhold til samtlige de omkostninger, som brugerne i den pågældende størrelsesgruppe giver anledning til, hvilket vil sige så tæt som muligt på 1:1,

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

Side 3 af 13

at klagerne er enige i Energitilsynets fortolkning af frimærkeprincippet, men at det forhold, at lovgiver har ønsket en distributionstarif, der er ens for alle, uanset hvor man bor i et distributionsområde, ikke siger noget om, hvorledes lovgiver har ønsket at tariffen skulle forholde sig til de forskellige størrelsesgrupper, hvorfor inddragelse af frimærkeprincippet og naturgasforsyningslovens § 17 ikke er relevant,

at naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, ikke giver distributionsselskaberne adgang til vilkårligt at fordele de omkostninger, der ikke direkte kan henføres til den enkelte bruger.

at kapitalomkostningerne igennem alle led bør fordeles pro rata efter forbrug,

at da det ikke følger af lovens bestemmelser, at andre end forbrugerne af plastnettene skal afholde omkostningerne ved anlæg og drift af plastnettene, må disse brugere skulle dække disse omkostninger,

at det vil være i strid med loven, hvis brugere koblet direkte til fordelingsledningerne af stål via distributionstariffen bidrog til dækning af omkostninger ved plastnettene.

For så vidt angår inddragelsen af konkurrencemæssige hensyn,

at distributionstariffen bør fastsættes efter følgende procedurer:

- Først implementeres en tarif, der opfylder de umiddelbare krav i loven,
- dernæst, hvis dette viser sig at have utilsigtede konsekvenser, kan man overveje ændringer med henblik på at forfølge bestemte mål, herunder tilgodese konkurrencemæssige hensyn,

at der ved analysen af naturgassens konkurrencemæssige stilling bør ses på naturgassens konkurrenceevne over for såvel eksisterende som potentielle brugere,

at der ved analysen af naturgassens konkurrencemæssige stilling ikke alene skal tages hensyn til distributionstariffens betydning for de små forbrugere, der er direkte tilknyttet naturgasnettet, men derimod hensyn til alle forbrugergrupper, og herunder inddrage konsekvensen for potentielle fjernvarmeforbrugere og udbygningen af fjernvarmeforsyningen,

at Energitilsynet ikke har foretaget nogen analyse af hensynet til konkurrenceevnen i de forskellige forbrugersegmenter.

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615
HCH-EKN

Side 4 af 13

For så vidt angår Energitilsynets behandling af sagen,

at Energitilsynet ikke har inddraget rapporten "Distributionstarif for Naturgas", samt ikke har foretaget en selvstændig analyse af, om distributionstariffens satser er rimelige,

at analysen af distributionstarifferne i rapporten "Distributionstarif for Naturgas", dokumenterer, at de af HNG/Midt-Nord og DONG fastsatte tariffer for distribution af naturgas ikke overholder naturgasforsyningslovens krav om at stå i et rimeligt forhold til omkostningerne,

at Energitilsynet analyse af, i hvilket omfang distributionstariffen afspejler de omkostninger, som brugerne i de forskellige størrelsesgrupper giver anledning til, er utilstrækkeligt, og

at Energitilsynet ikke har undersøgt nærmere, hvilke omkostninger brugerne i de forskellige størrelsesgrupper giver anledning til, hvilket er en forudsætning for at kunne afgøre, om kravene til distributionstarifferne i naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, er opfyldt.

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

Side 5 af 13

HNG/Midt-Nords, DONGs og Naturgas Fyn A/S synspunkter

HNG/Midt-Nord har ved brev af 7. december 2007 meddelt Energiklagenævnet, at selskabet ikke har behov for at fremkomme med yderligere bemærkninger i sagen.

DONG Gas Distribution A/S er ikke fremkommet med særskilte bemærkninger til sagen.

Naturgas Fyn A/S har ved brev af 27. november 2007 meddelt Energiklagenævnet, at selskabet fastholder sine synspunkter som anført over for Energitilsynet ved brev af 23. november 2005, hvoraf fremgår, at Naturgas Fyn A/S ikke har kunder, som er koblet direkte på forsyningsnettet, hvorfor selskabet ikke finder, at det af klagerne foreslåede fordelingsprincip er relevant for selskabet.

Energitilsynets synspunkter

Energitilsynet er fremkommet med bemærkninger til sagen ved breve af 17. oktober 2006 og 19. januar 2007.

Energitilsynet gør navnlig gældende:

For så vidt angår spørgsmålet om Energitilsynets beføjelser,

at det følger af naturgasforsyningslovens § 36 a, at det er distributionsselskaberne, der fastsætter betingelser, metoder til tarifiering og konkrete tariffer,

at naturgasforsyningslovens § 41, stk. 1, giver Energitilsynet mulighed for at gribe ind og påbyde distributionsselskaberne at ændre metode, tariffer mv., såfremt disse er i strid med naturgasforsyningsloven, men ikke giver Energitilsynet hjemmel til at påbyde selskaberne at anvende særlige/bestemte metoder og/eller tariffer. Et påbud vil i sin begrundelse indeholde tilsynets vurderinger af, hvorfor konkrete forhold er i strid med naturgasforsyningsloven, men det er alene op til distributionsselskaberne at udmønte dette i form af ændrede metoder og tariffer, der er i overensstemmelse med naturgasforsyningsloven.

For så vidt angår fastsættelse af distributionstariffer,

at en fortolkning af naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, sammenholdt med forarbejderne fører til, at distributionsselskaberne selv kan fordele de omkostninger til nettet, der ikke kan henføres direkte til den enkelte bruger, dog under hensyntagen til kravene i naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2,

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

Side 6 af 13

at distributionsselskaberne således ikke ved fastsættelsen af distributionstariffen vilkårligt kan fordele de omkostninger, der ikke direkte kan henføres til den enkelte bruger,

at tarifferne skal fastsættes uafhængigt af transportafstand (frimærkeprincippet), hvilket indebærer, at distributionstarifferne henset til formuleringen "...i forhold til..." i naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, ikke må afspejle, hvor de forskellige brugere er koblet på distributionsnettet,

at distributionsselskabernes bloktariffer er fastsat således, at tariffen er uafhængig af transportafstand og dermed opfylder frimærkeprincippet,

at de enkelte distributionsselskabers net må opfattes som en helhed, hvilket understøttes af, at de enkelte kunder har været hinandens forudsætninger i opbygningen af nettene og udbredelsen af naturgassystemet samt af, at distributionsselskabernes gæld, der indgår i deres indtægtsramme, ikke har direkte og entydig relation til de foretagne investeringer i forhold til de enkelte brugere,

at de gældende metoder og tariffer sikrer, at de enkelte brugere som minimum dækker de direkte henførbare omkostninger, samt at alle brugere og forbrugere bidrager til dækning af de fælles omkostninger ved distributionsnettet,

at tarifforskellen mellem de mindre kunder, hvis gennemsnitlige distributionstarif er 0,95 kr/m³, og de største kunder, hvis gennemsnitlige distributionstarif er ca. 0,20 kr/m³, blandt andet begrundes i, at mindre kunder typisk vil have en mindre optimal udnyttelse af nettet i forhold til investeringen sammenlignet med de større kunder,

at klagernes grundlæggende præmis om, at satsen på hvert enkelt trin i en konkret bloktarif skal reflektere samtlige omkostninger, dvs. både direkte og ikke-direkte henførbare omkostninger, som de enkelte brugere af nettet giver anledning til, er udtryk for en alt for snæver fortolkning af naturgasforsyningslovens bestemmelser, ligesom der heller ikke er belæg for et krav om, at tariffen skal indeholde en abonnementsbetaling,

at der samlet kan udledes følgende krav af naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, sammenholdt med lovens almindelige bemærkninger til distributionsstarifferne:

- Tarifferne skal som minimum dække de direkte henførbare omkostninger for de enkelte brugere og
- være rimelige, objektive og ikke-diskriminerende samt
- må ikke afspejle transportafstand,

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

at kravet om objektivitet er opfyldt, idet der er tale om en bloktarif, hvor den enkelte kundes pris er fastsat som kundens konkrete forbrug gange tarifsats,

Side 7 af 13

at kravet til rimelighed er opfyldt, idet distributionsbetalingen falder med stigende forbrug, så der er positiv sammenhæng mellem tariffen og de omkostninger, de enkelte kunder giver anledning til,

at kravet om ikke-diskrimination er opfyldt, idet alle forbrugere med samme forbrug betaler samme pris for distribution.

For så vidt angår inddragelsen af konkurrencemæssige hensyn,

at varetagelsen af naturgasforsyningslovens generelle formål giver adgang til at inddrage naturgassens konkurrencemæssige stilling, og at hensynet til såvel aktuelle som potentielle kunder er et naturligt led i prisfastsættelsen,

at der ud over de specifikke krav i naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, til lige ved fastsættelse af distributionsstariffer skal varetages hensyn i overensstemmelse med naturgasforsyningslovens generelle formål, jf. lovens § 1, herunder hensynet til samfundsøkonomi, adgang til billig naturgas samt skabelse af konkurrence på markedet for handel med naturgas,

at det er i fuld overensstemmelse med naturgasforsyningslovens generelle formål, jf. lovens § 1, samt et naturligt led i prisfastsættelsen på et konkurrencepræget marked, at man ved fastsættelsen af de konkrete tariffer inddrager naturgassens konkurrencemæssige stilling - både i relation til fastholdelse af eksisterende kunder og ved tiltrækning af nye - i forhold til alternative brændsler, med henblik på at sikre at naturgassen forbliver konkurrencedygtig over for de enkelte kundegrupper, og

at HNG/Midt-Nord og DONG har redegjort for, at distributionstarifferne som minimum betaler de direkte henførbare omkostninger på både driftssiden og anlægssiden.

Retsgrundlaget

Naturgasforsyningsloven indeholder følgende bestemmelser:

[...]

§ 1. Lovens formål er at sikre, at landets naturgasforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Loven skal inden for denne målsætning give forbrugerne adgang til billig naturgas.

Stk. 2. Loven skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål særligt fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for handel med naturgas.

[...]

§ 36a. Priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissions-, distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Energitilsynet.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår, herunder tariffer.

§ 37. Priser for ydelser fra distributionsselskaber og forsyningspligtige selskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. Ved fastsættelse af priserne tages desuden hensyn til udgifter, der afholdes som følge af, at selskaberne i kraft af en af denne lov nødvendiggjort selskabsopdeling hæfter for andre naturgasselskabers gældsforpligtelser.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte priser skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til.

[...]

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

Side 8 af 13

§ 41. Hvis Energitilsynet finder, at priser og betingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give påbud om ændring af priser og betingelser.
[...]."

Af de almindelige bemærkninger i lovforslag nr. 239 af 29. marts 2000 om naturgasforsyning, fremgår:

"[...]

Det er en logisk følge af det modificerede »hvile-i-sig-selv« princip, at der er reguleret adgang til distributionsnettet. Det vil sige, at tredjepart får adgang til distributionsnettet på baggrund af offentliggjorte tariffer og vilkår. Distributionstarifferne skal fastsættes, så omkostningerne ved nettet fordeles uafhængig af transportafstand, og tarifferne skal være omkostningsægte over for de enkelte brugere af nettet i den forstand, at den enkelte bruger af distributionsnettet som minimum kommer til at bære de omkostninger, der direkte kan henføres til brugeren.

[...]."

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

Side 9 af 13

og videre

"[...]

Energitilsynet skal føre tilsyn med, at der ikke finder krydssubsidiering sted mellem de bevillingspligtige aktiviteter samt mellem bevillingspligtige aktiviteter og sideordnet virksomhed.

[...]."

Af bemærkningerne til de enkelte lovbestemmelser fremgår under § 37:

"[...]

Bestemmelsen i stk. 6 (nuværende stk. 2) indebærer, at priserne for selskabernes ydelser skal fordeles på køberne af ydelserne efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier, således at der ikke kan krydssubsidieres til fordel for bestemte kategorier. Dette gælder såvel forbrugerpriser som betaling for netadgang. Priserne for distributionsydelser skal endvidere fastsættes uafhængigt af transportafstand, dvs. efter det såkaldte »frimærkeprincip«. Kun i de situationer, hvor det følger af lovens bestemmelser, vil der være tale om, at systembrugere ikke selv skal afholde omkostningerne. I sådanne tilfælde vil omkostningerne skulle bæres af alle forbrugere tilsluttet det sammenkoblede naturgasforsyningssystem, jf. § 9.

[...]."

Den 22. marts 2000 indgik regeringen en aftale med Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt

Folkeparti om reformopfølgning på energiområdet. Af aftalen, der er bilag 1 til lovforslag nr. nr. 239 af 29. marts 2000 om naturgasforsyning, fremgår:

"[...]

Betaling for transport gennem distributionsnettet baseres på et omkostningsbaseret tarifsysteem, hvor kunden betaler samme pris uanset leveringssted. Tariffen differentieres efter, hvorledes systemet belastes.

[...]"

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas, der afløser EP/Rdir 98/30/EF af 22. juni 1998, indeholder i artikel 12, stk. 2, følgende bestemmelse:

"[...]

Distributionsselskabet må i intet tilfælde forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere og må navnlig ikke begunstige tilknyttede selskaber.

[...]"

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

Side 10 af 13

Energiklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af naturgasforsyningslovens § 36a, at distributionstariffer fastsættes af distributionsselskabet efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Energitilsynet. Det fremgår videre af naturgasforsyningslovens § 41, stk. 1, at Energitilsynet, hvis det finder, at priser og betingelser må anses for at være i strid med naturgasforsyningsloven, kan give påbud om ændring af priser og betingelser.

Energiklagenævnet finder ikke, at disse bestemmelser giver Energitilsynet hjemmel til at påbyde et distributionsselskab at anvende en bestemt metode til fastsættelse af distributionstariffer eller at anvende bestemte distributionstariffer.

Energiklagenævnet lægger herved vægt på, at naturgasforsyningslovens krav vil kunne opfyldes ved en række forskellige metoder til fastsættelse af distributionstariffer, og at naturgasforsyningsloven ikke indeholder hjemmel til at påbyde en bestemt metode eller bestemte tariffer.

Det gør ikke nogen forskel heri, at Energitilsynet ved udstedelse af et påbud om at ændre en metode eller en fastsat tarif kan give påbudsadressaten anvisninger på, hvorledes en distributionstarif eventuelt kan udformes i overensstemmelse med naturgasforsyningslovens krav.

Det fremgår af naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, at distributionstarifferne skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til.

"Omkostninger" må forstås som samtlige omkostninger ved etablering og drift af det samlede distributionsnet, såvel direkte og indirekte henførbare omkostninger som ikke-henførbare omkostninger.

Af de almindelige bemærkninger til naturgasforsyningsloven fremgår, at distributionstarifferne skal fastsættes, så omkostningerne ved nettet fordeles uafhængig af transportafstand, og tarifferne skal være omkostningsægte over for de enkelte brugere af nettet i den forstand, at den enkelte bruger af distributionsnettet som minimum kommer til at bære de omkostninger, der direkte kan henføres til brugeren.

Energiklagenævnet finder på baggrund heraf, at naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, skal forstås sådan, at distributionstariffen skal fastsættes således, at den enkelte bruger som minimum kommer til at bære de direkte henførbare omkostninger i form af omkostninger til gasmåling, afregning og tilsyn med forbrugernes gasinstallationer samt omkostningerne til de enkelte forbrugeres stikledninger.

Energiklagenævnet finder, at de fastsatte distributionstariffer lever op til dette krav.

Derudover er det et krav, at omkostningerne ved nettet fordeles uafhængigt af transportafstand ("frimærke-princippet").

Dette betyder efter Energiklagenævnets opfattelse, at der ikke kan fastsættes en distributionsafgift, der er forskellig for brugere eller grupper af brugere afhængigt af, hvor i nettet de er tilsluttet.

Distributionsselskabets net må i den forbindelse forstås som et samlet net. Energiklagenævnet lægger herved vægt på, at de enkelte kunder eller kundergrupper har været hinandens forudsætninger i opbygningen af distributionsnettet.

En fastsættelse af distributionstarifferne efter en metode, hvor investeringerne i rør up-stream fra en forgrening betales pro rata efter gasforbrugene i forgreningsspunktet, som foreslået af klagerne, vil efter Energiklagenævnets opfattelse i praksis medføre, at de enkelte brugere eller brugergrupper fordelt på størrelse vil komme til at dække omkostningerne alt efter hvor i nettet, de er tilkoblet, og vil dermed være i strid med "frimærke-princippet".

Forarbejderne indeholder derudover ikke nærmere fortolkningsbidrag til, hvorledes de omkostninger, der ikke er direkte henførbare, skal fordeles.

Det fremgår af aftalen af 22. marts 2000 mellem regeringen og et flertal i folketetinget, jf. bilag 1 til lovforslag nr. nr. 239 af 29. marts 2000 om naturgasforsyning, at tariffen skal differentieres efter, hvorledes systemet belastes.

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

Side 11 af 13

Energiklagenævnet finder herefter, at en distributionstarif, der fastsættes efter forbrug, og hvor der samtidig tages hensyn til, at et stigende forbrug vil medføre faldende transportomkostninger pr. transporteret m³ naturgas, ikke er i strid med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2.

Klagerne har ikke over Energiklagenævnet godtgjort, at de af HNG/Midt-Nord og DONG efter disse kriterier fastsatte distributionstariffer er urimelige eller diskriminerende.

Energiklagenævnet finder endvidere, at distributionstariffen, der er fastsat som en bloktarif, der er ens for de enkelte forbrugere med samme forbrug, og hvor forskellen i distributionstariffens størrelse mellem de forskellige forbrugergrupper er velbegrundet i bedre udnyttelse af systemet, jf. ovenfor, ikke kan anses for diskriminerende.

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

Energiklagenævnet finder yderligere, at distributionstariffen er rimelig og fastsat efter objektive kriterier. Energiklagenævnet lægger herved vægt på, at samtlige tilsluttede forbrugere og brugere bidrager til den fælles betaling af systemets drift og vedligeholdelse samt afdrag og forrentning af de gennemførte investeringer udover de direkte henførbare omkostninger, samt på at distributionsselskabets net er et samlet system, hvor en række drifts- og kapitalomkostninger ikke kan henføres til de enkelte forbrugere eller grupper af forbrugere.

Side 12 af 13

Henset hertil finder Energiklagenævnet, at de fastsatte distributionstariffer ikke er udtryk for krydssubsidiering mellem de enkelte forbrugere eller grupper af forbrugere.

Energiklagenævnet finder endelig, at distributionsselskaberne ved fastsættelse af distributionstariffer kan inddrage konkurrencemæssige hensyn med henblik på at sikre en større udbredelse af naturgasnettet.

Klagerne har ikke overfor Energiklagenævnet godtgjort, at inddragelsen af konkurrencemæssige hensyn har ført til urimelige eller diskriminerende tariffer.

Energiklagenævnet stadfæster herefter Energitilsynets afgørelse af 26. juni 2006.

Det af klagerne i øvrigt anførte kan ikke føre til et andet resultat.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 26. juni 2006 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 18. februar 2008 og har efterfølgende været i skriftlig votering.

Afgørelsen er truffet efter § 51 i lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1116 af 8. november 2006.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om elforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. 51, stk. 4, i lov om naturgasforsyning.

17. marts 2008

J.nr.: 31-24

Eksp.nr.: 34615

HCH-EKN

Side 13 af 13

P. N. V.

Poul K. Egan
Nænsformand

/ Ulla Østergaard
Specialkonsulent